

International Journal of Multidisciplinary Trends

E-ISSN: 2709-9369

P-ISSN: 2709-9350

www.multisubjectjournal.com

IJMT 2021; 3(2): 47-49

Received: 20-05-2021

Accepted: 26-06-2021

ಡಾ. ಎಂ ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ

ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಹಾಗೂ
ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ
ವಿಭಾಗ, ಎಸ್.ಡಿ.ಯು.ಐ.ಎಂ.,
ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ, ಕರ್ನಾಟಕ,
ಭಾರತ

ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆ

ಡಾ. ಎಂ ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ

ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳ ಮೂಲಧಾಟಿಗಳು ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಇಂದು ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು ತನ್ನ ಮೂಲ ಸತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಕಡೆಯಾದರೆ, ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳಿಗೆ ಜೀವ ತುಂಬುವ ಕೆಲಸ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಅಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಆಧುನಿಕತೆ, ಇದು ಮಾನವೀಯತೆಯ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನದ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಇಂದು ನಾವು ಇರುವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ, ಅದು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಸಮಯದಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ; ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕಲೆಗೆ, ಕ್ರೀಡೆಯಿಂದ, ಸಾಹಿತ್ಯದವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಇದು ಮುಖ್ಯ ರೂಪಿಸುವ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ.

ಆಧುನಿಕತೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ತಲುಪುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಿನಿಮಾ, ಮಾನಸಿಕತೆಯನ್ನು ಭೇದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅದರ ಪ್ರಭಾವದ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದೆ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜಾನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ನೃತ್ಯ, ಅಂದರೆ ಡೊಳ್ಳು ಕುಣಿತ, ಕಂಸಾಳೆ, ಕರಡಿ ಮಜಲು, ವೀರಗಾಸೆ, ನಂದಿಕೋಲು ಕುಣಿತ, ಇತ್ಯಾದಿ, ನಾಟಕಗಳಾದ ಬಯಲಾಟ, ದೊಡ್ಡಾಟ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಪಾರಿಜಾತ, ಯಕ್ಷಗಾನ ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾದ ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸೊಗಡುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿವೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಶೈಲಿಯ ಸಂಗೀತದ ಮಧ್ಯೆ ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳು ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ವೈಭವವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿವೆ ಎಂದೆನಿಸಿದರೂ ತನ್ನ ಮೂಲ ನೆಲೆಯಾದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೂ ಉಳಿದು ಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಮಾಧಾನದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಗೀತಗಳ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ, ಆದರೆ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮುಖೇನ ತನ್ನ ನೆಲೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸಮಾಧಾನದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಮತ್ತು ಜಾನಪದ ಎಂಬ ಎರಡು ಪದಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಎರಡು ಪದಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅರ್ಥವಲಯವಿದೆ, ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಡಾ.ಹಾ.ಮಾ.ನಾಯಕರು ತಮ್ಮ 'ಜಾನಪದ ಸ್ವರೂಪ' ಎಂಬ ಕಿರುಹೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷದ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ 'ಜನಪದ' ಎನ್ನುವುದು ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾದ ಅಂಶಗಳಿಗೂ 'ಜಾನಪದ' ಎನ್ನುವುದು ಇಡಿಯಾದ ವಿಭಾಗಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ, ಜನಪದ ಗೀತೆ, ಜನಪದ ಕಲೆ, ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಜನಪದ ಆಚರಣೆ ಹೀಗೆ ಬಿಡಿಯಾದ ಅಂಶಗಳಿಗೆ 'ಜನಪದ' ಎಂಬ ಪದ ಬಳಕೆಯಾದರೆ ಜನಪದದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಸಮಗ್ರ ಘಟಕವು 'ಜಾನಪದ' ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. 'ಜಾನಪದ'ದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆ, ಆಟ, ಹಬ್ಬ, ಆಚರಣೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಜನರ ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಹರಿದಾಡುವ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಜನಪದ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ.

ಜನಪದ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆಯು ಮೇಲುಗೈ ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಬಯಲಾಟ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡಾಟ, ಕೋಲಾಟ, ಸುಗ್ಗಿ ಕುಣಿತ, ಡೊಳ್ಳು ಕುಣಿತದ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ 'ಜನಪದ'ವು ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿದ ಪದವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂತೆಯೇ ಗೀತೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆ, ಇವುಗಳ ಹಿಂದೆ 'ಜಾನಪದ' ಎಂದು ಸೇರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಹಿಂದೆ 'ಜನಪದ' ಎಂದು ಸೇರಿಸಿ ಜನಪದ ಗೀತೆ, ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಜನಪದ

Corresponding Author:**ಡಾ. ಎಂ ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ**

ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಹಾಗೂ
ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ
ವಿಭಾಗ, ಎಸ್.ಡಿ.ಯು.ಐ.ಎಂ.,
ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ, ಕರ್ನಾಟಕ,
ಭಾರತ

ಕಲೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳ ಮೂಲ ಧಾಟಿಗಳು ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಉಳಿಸುವ, ಬೆಳೆಸುವ ಮತ್ತು ಯುವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತಲುಪಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಮುಖೇನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಸೋಜಿಗವಲ್ಲ, ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳ ಮುಖೇನ, ಸಿನಿಮಾಗಳ ಮುಖೇನ, ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೂಲ ಜಾನಪದ ದಾಟಿಗಳನ್ನು ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವತಂತ್ರ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ

ಉದಾಹರಣೆಗೆ

ಭಾಗ್ಯದ ಬಳೆಗಾರ ಹೋಗಿ ಬಾ ನನ್ ತವರಿಗೆ
'ನಿನ್ನ ತವರೂರಾ ನಾನೇನು ಬಲ್ಲೆನು
ಗೋತ್ತಿಲ್ಲ ಎನಗೆ ಗುರಿಯಿಲ್ಲ ಎಲೆಬಾಲೆ
ತೋರಿಸು ಬಾರೆ ತವರೂರ,

ಭಾಗ್ಯದ ಬಳೆಗಾರ ಹೋಗಿ ಬಾ ನನ್ ತವರೀಗೇ
ಬಾಳೆ ಬಲಕ್ಕೆ ಬೀಡು ಸೀಬೆ ಎಡಕ್ಕೆ ಬೀಡು
ನಟ್ಟ ನಡುವೆಲ್ಲಿ ನೀ ಹೋಗು ಬಳೆಗಾರ
ಅಲ್ಲಿಹುದೆನ್ನಾ ತವರೂರ.

'ಭಾಗ್ಯದ ಬಳೆಗಾರ' ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಈ ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ಶಿವರಾಜ್‌ಮಾರ್ ನಾಯಕ ನಟನಾಗಿ ಅಭಿನಯ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಈ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಇಳೆಯರಾಜ ಅವರು ಈ ಹಾಡನ್ನು ಹೊಸ ರೂಪ ಕೊಟ್ಟು ಹಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೂಲ ಜನಪದ ಗೀತೆಯ ಭಾಗ್ಯದ ಬಳೆಗಾರ ಗೀತೆಯ ದಾಟಿಗೂ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿರುವ ಇಳೆಯರಾಜ ರವರ ದಾಟಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ, ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಸತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಬೇಸರದ ವಿಷಯವೇ ಆದರೂ ಯುವಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಮಾಧಾನದ ಸಂಗತಿ. ಜರಾಸಂಧ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಬರುವ "ನೀ ನೀರಿಗೆ ಬಾರೆ" ಜನಪದ ಗೀತೆಯು ಚಲನಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಳಕೆ, ವೇಷಭೂಷಣಗಳ ಆಡಂಬರ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆಯ ಸ್ಪರ್ಶದೊಂದಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು ಅದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ:

ನೀ ನೀರಿಗೆ ಬಾರೆ....
ಚೆನ್ನಿ ಬಿಂದ್ಲೆಹಿಡ್ಕೊಂಡು
ನೀ ನೀರಿಗೆ ಬಾರೆ ಚೆನ್ನಿ
ಬಿಂದ್ಲೆ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು
ನಾ ನೋಡಕ್ ಬತ್ತೀನ್ ನಿನ್ನ
ಹಸವ ಹೊಡ್ಕೊಂಡು.

ಈ ಗೀತೆಯನ್ನು ಅರ್ಜುನ್ ಜನ್ಯ ಮತ್ತು ಶಮಿತ ಮಲ್ಹಾಡ್ "ಜರಾಸಂಧ" ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಯನ್ನು ತಮ್ಮತ್ತ ಸೆಳೆಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆಯನ್ನು ಎದುರುಬದುರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಅಗತ್ಯವೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕತೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಇರುವ ವಿಕಾಸದ ಹಂತ

ಎನ್ನಬಹುದು ಬೆಂಕಿ, ಎತ್ತಿನ ಬಂಡಿ, ಕಾಡಿನಿಂದ ನಾಡಿಗೆ ಪಾದಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು, ಗುಡಿಸಲುಗಳಿಂದ ಹಂಚಿನ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಹಂಚಿನ ಮನೆಯೇ ಆಧುನಿಕ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆವು, ಅಂದಂದಿನ ಜೀವನ ವಿಧಾನ ಉತ್ತಾದನೆಯ ಸಾಧನಗಳ ಒಟ್ಟು ಪರಿಣಾಮ, ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಥೆ, ಗೀತೆ, ಆಚರಣೆಗಳು ರೂಪ ತಾಳಿ ಜೀವನ ವಿಧಾನ ಬದಲಾದಂತೆ, ಜಾನಪದ ಎಂದು ನಾವು ಕರೆದು ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಆಧುನಿಕ ಮುಖವಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಕಾಲ ಹೋಯ್ತು, ಈಗ ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ ಕಥೆಯಾಗಿರಬಹುದು, ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಿರಬಹುದು, ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಿರಬಹುದು, ನಟನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಿರಬಹುದು ವೇಷಭೂಷಣದಲ್ಲಿ ಆಗಿರಬಹುದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಆಧುನಿಕತೆಯ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಿಳಿತ ಸಿಗುತ್ತಿರುವುದು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅಂದರೆ ಜಾನಪದ ಕಲೆಗಳು ನಶಿಸಿ ಹೋಗುವ ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಕಾಲಘಟ್ಟವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ರೇಡಿಯೋ ಕಾಲ ಮುಗಿಯಿತು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ ಒಂದಿತ್ತು ಆದರೆ ಈಗ ಆಕಾಶವಾಣಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ರೂಪ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಆಕಾಶವಾಣಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಮತ್ತು ಜನರು ಆ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಒಲವು ತೋರಿಸಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದಿದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಜಾನಪದ ನೃತ್ಯ, ಕಲೆ, ಕುಣಿತ, ಕೋಲಾಟ ಬಯಲಾಟ, ದೊಂಬರಾಟ ಈ ರೀತಿಯ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ರೂಪ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಖಿತ ಮೌಖಿಕ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಒಂದು ನೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ,

ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ

'ಜರಾಸಂಧ' ಸಿನಿಮಾ 'ಭಾಗ್ಯದ ಬಳೆಗಾರ', 'ಜನುಮದ ಜೋಡಿ', 'ಹಗಲುವೇಷ' ಮುಂತಾದ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಜಾನಪದದೀಯ ಅಂಶಗಳು ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆಯ ವಿಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಮಿಳಿತಗೊಂಡಿರುವುದು ನಮಗೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ.

ರೈತರು ಮತ್ತು ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು

ತಡವಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದೆ ಮುಂಗಾರು ಮಳೆ. ಜಗದ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ವರುಣನ ಸ್ಪರ್ಶ ಇನ್ನೂ ಆಗಬೇಕಿದೆ. ಮುಗಿಲತ್ತ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಕುಳಿತ ರೈತರ ಕಾಯುವಿಕೆಯೂ ನಿರಂತರವಾಗಿದೆ. ಮಳೆ ಬಂದಾಗ ಆಗುವ ಋಷಿಗೂ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದು ನೋಂದ ಬೇನೆಗೂ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು ರೈತರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಹೆಸರಿನ ಹಂಗಿರದ, ಎದೆಬನಿಯ ಸೊಲ್ಲಾದ ನನ್ನದೂ ಆಗಬಲ್ಲ ನಿಮ್ಮದೂ ಆಗಬಲ್ಲ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳಿಗೆ ಮಳೆ ಎನ್ನುವುದು ಹಾಸುಹೊಕ್ಕು ಹಳ್ಳಿಗರ ಮಣ್ಣಿನ ಸೊಗಡನ್ನು ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು ಸೂಸುತ್ತವೆ. ಮಣ್ಣಿಗೂ ಮಳೆಗೂ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧ... ಹಳ್ಳಿಗರೋ ಮಣ್ಣಿನ ಮಕ್ಕಳು. ಅವರ ಒಕ್ಕಲುತನದ ತುಂಬೆಲ್ಲಾ ಹುಟ್ಟಿ ನಲಿದ ಗೀತೆಗಳು ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಹರಿದಾಡುತ್ತಾ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳಾಗಿವೆ. ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳಿಂದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ, ಒಕ್ಕಲುತನ

ಮತ್ತು ಮಳೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಇರಲೇಬೇಕು. ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಹಾಡು ಎನ್ನಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಬಹುಪಾಲು ಜನ ತಮ್ಮ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮಳೆ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವೇ ಸರಿ.

ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಹಬ್ಬದ ಸಂಭ್ರಮ ಮನೆಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಟ್ಟ ಸೇರಿದ ಕೊಡಲಿ, ಕುರ್ಚಿಗೇ, ಕುಡುಗೋಲುಗಳು ಹೊರಬರುತ್ತವೆ. ಹರಟೆ ಕಟ್ಟಿಗಳು ಖಾಲಿ ಖಾಲಿ. ಹಗಲ ಹೊತ್ತು ಊರೂ ಭಣಗುಡತೊಡಗುತ್ತದೆ. ನೆಲದೊಂದಿಗಿನ ಅನುಸಂಧಾನ ಹಾಡುವ ಕುಣಿಯುವ ಉಮ್ಮೇದಿಯನ್ನೂ ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತದೆ.

'ಮಾಯದಂಥಾ ಮಳೆ ಬಂತಣ್ಣಾ
ಮದಗಾದ ಕೆರೆಗೆ...'

ಎಂದು ಹಾಡಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. ಒರಟು ಹಸ್ತ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಮಳೆಯ ತಂಪು... ಮಳೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತಾ ನೆನೆಯುತ್ತಲೇ ಹೊಲಕ್ಕೂ ಮನೆಗೂ ಓಡಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹೊಲದ ಅಷ್ಟೂ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಳೆಯನ್ನು
ಬೆಂಚಿಯುತ್ತಲೇ ಕೆನ್ನೆತ್ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು,
'ಮಳೆಯಪ್ಪಾ ಮಳೆರಾಯ
ಕರೆಯುತ್ತಾರೋ ನಿನ್ನ
ಮೊದಲ ಕೂರಿಗೆ ರೈತರು
ಹೊಲದಾಗ ಬೆಳೆ ಬಿತ್ತಿ
ಕೈಯ್ಯಾ ಮುಗಿದಾರ...'

ಎಂದು ಮಳೆರಾಯನ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಯೂರುತ್ತಾರೆ. ಮಳೆಯೆಂದರೆ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ದೇವರು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನ ಜಟಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಗಂಗೆ, ಮಳೆರಾಯನೂ ಹೌದು. "ಸೇವಂತಿ" 'ಸೇವಂತಿ' ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ವಿಜಯ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಅವರು ನಾಯಕ ನಟನಾಗಿ ನಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಈ ನಿಂಬಿಯ ಬನಾದ ಮ್ಯಾಗಳ ಜನಪದ ಗೀತೆಯ ಈ ಹಾಡು:

ನಿಂಬಿಯಾ ಬನಾದ ಮ್ಯಾಗಳ
ಚಂದ್ರಾಮ ಚೆಂಡಾಡಿದ
ನಿಂಬಿಯಾ ಬನಾದ ಮ್ಯಾಗಳ
ಚಂದ್ರಾಮ ಚೆಂಡಾಡಿದ
ನಿಂಬಿಯಾ..... ಆ

ಕುನಾಲ್ ಗಾಂಜಾವಾಲ ಈ ಹಾಡನ್ನು ಸೇವಂತಿ ಸೇವಂತಿ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಆಡಿರುತ್ತಾರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಜನಪದ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರಚಿತ ಕವನಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಜನರಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಮೂಲ ಜಾನಪದ, ಯಾವುದೂ ಜಾನಪದವಲ್ಲ ಎಂಬ ಬಗೆಗೆ ಗೊಂದಲ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ,

ಇಂತಹ ಗೊಂದಲಗಳಿಂದ ಯುವ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಮುಕ್ತ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮೂಲ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು.

ಜನಪದ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಶಿಷ್ಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದೇ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಜನಪದ ಶುದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು, ಅದರ ಮೂಲ ಮಟ್ಟಗಳು ಕೆಡದಂತೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಎಲ್ಲರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಜನಪದ ಕಾಯಕ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ವಾದ್ಯಗಳು ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕಿನ ನಿತ್ಯದ ಎಲ್ಲಾಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಕೃತಕ ಕಲೆ ಕಲಿಯುವುದು ನಮ್ಮ ತನ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದವರು ಹಾಡಿದ್ದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾರರು. ಸುಮಾರು 400 ರಿಂದ 500 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನಪದ ಕಲೆಗಳಿದ್ದು, ಅದು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಆ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಕಲೆಗಳು ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಸೆಯುತ್ತವೆ. ಯುವ ಸಮುದಾಯ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿತು ಕಲೆ ಮೂಲಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಮಾಜ ಉಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವಂತಾಗಬೇಕು.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಜನಪದ ಕಣಜವೇ ತುಂಬಿದೆ. ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು, ಈಗ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ಜನರು ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳನ್ನೇ ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಈ ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಈಗ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಶಿಷ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಜನಪದ ಮೂಲ ಬೇರು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗಗಳ ಜನರಲ್ಲಿ ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಾಗಿರುವ ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಗರದಲ್ಲಿ ನೇಪಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿದಿದೆ. ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಹೊರತಾಗಿ ಬೀಸುವ, ಕುಟ್ಟುವ, ಹಂತಿ ಪದಗಳು, ಒಡಪುಗಳು, ಕೋಲಾಟ ಪದ ಸೇರಿದಂತೆ ರೈತ ಸಮುದಾಯ ತಮ್ಮ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮೂಡಿ ಬಂದ ಹಾಡುಗಳೇ ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜನಪದವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಗೆ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವಂತಾಗಬೇಕಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಡಾ. ಬರಗೂರು ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ ;ಸಿನಿಮಾ ಒಂದು ಜನಪದ ಕಲೆ. (ಲೇಖನ)
2. ಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸೀತಾಪುರ; ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಿನ ಜನಪದ ಕಥನ ಗೀತೆಗಳು.
3. ಗವೀಶ ಹಿರೇಮಠ; ಜಾಗತೀಕರಣ ಮತ್ತು ಜಾನಪದ.
4. <https://sahityasudhe.blogspot.com>